

„Hasznos Mulatságok“ 8dik számában ezt jegyzi meg dr. Schedel urnak ezen állítására: „Sch. urnak ezen szavait olvasván 's a' Handbuch-nak érdemét méltányolni tudván, noha egyik munkatársat sem ismértem, elküldém hozzájuk 1830diki decemberben Szegedi Lőrincz' Theophaniáját megtekintés végett. Hogy ez tőlem oly szívesesség volt, melyet egy könyvgyűjtő vagy könyvkedvelő (βιβλιοφιλος, amateur) illy ritka könyvvel, kivált *exemplar unicummal*, tenni nem szokott, meg fogja ismerni, ki maga is amateur, vagy valaha illyentől ritka könyvet kikérni merészkedett. Azonban, azonkívül hogy könyvemel épen 3 esztendő mulva, 1833diki decemberben, tudtam nagy ügyvel bajjal kezémhez visszakeríteni, Sch. ur szívesességemet illően meg is köszöné, midőn a' Tudománytár' első kötetére tett észrevételeimre, melyek talán más köszönetet érdemlettek volna (a' mit több tagtársai megismértek), egy calnos és szerény hangú antikritikával felelt, mellynek, egy másik hasonló ékes és tudóshoz illő hangon írt párjával együtt, a' Tudománytár' 4dik kötetében hely rendelteték. Sajnáltni lehet, hogy a' tőlem nagyon tisztelt mélt. gróf és másod elnök ur — ki, mint közönségesen tudva van, a' szépnek nagy barátja és egykor a' köpdősés ellen nyilván 's méltán kikelt — illy disztelenségeknek és morális köpőknek helyt engedett.“ Azon nem kell csodálkozni. Hiszen a' magyar kritika és antikritika nemcsak a' *Kritikai Lapokban*, hanem másutt is — *exceptis excipiendis* — az úgynevezett „Flegeljahre“t még nem hágtá által. z. w.

Könyvajánlás.

A' Hartleben által kiadott „*Malerischer Atlas des Oesterreichischen Kaiserstaates*“ harmadik és negyedik füzete is megjelent, mindenike három arczelmetszettel és 40 (57—96) lapnyi szótartalommal. A' kiadó törekvése, jelen vállalatát minél érdekesebbé tenni, e' mostani két füzetben is díszéletesen tűnik ki, 's nem lehet nem örülnünk, akár magukban tekiatsuk ez arczelmetszeteket, azok' pontosságán és szépségén, akár az előbbiekhöz hasonlításuk, a' díszéletes szorgalmon és előhaladáson. Jelen két füzetben Persenbeug' vára, Waldstein' romai, Ischl fürdő, Dürrenstein város és omladék, 's a' dunai örvénynek két nézetei folyammentében és ellenében adatnak. — x —

Némelly drámaköltők' vigasztalására.

Londonban egy különös klub — *the unsuccessful club* (a' megbukottak' klubja) — alakult, mellynek valamenyai tagjai szerencsétlenül járt drámaköltők. Ki egy bohózáttal bukott meg, azonnal fölvetelik; egy második előadásra nem jutott vígjáték' költője felett még szavazni kell; de a' kinek darabja már az első felvonásban kifütyöltetett, az köz felkiáltás által bevétetik 's oly ebédet rendelhet, minőt csak szíve kíván! Az örökös elnök díszjelül egy ezüst fütty-szert visel gomblyukában; azzal begyeskedik, hogy hétévi pályáján legtartósabb munkája egy melodráma volt, mellyben minden nézők egész a' negyedik felvonásig ott maradtak, mert már az elsőben elalvának. E' nagy-lélek egy számalgatja a' kifütyöléseket, mint a' vitéz sebeit, 's reményli, hogy idővel oly munkát hozand napfényre, mellyben a' földszín (angol színházakban az utolsó hely) a' padokat széttörendi 's a' színhelyre dobálandja. — Mondják, hogy nálunk is illyesmi tervben vagyon. Clara exempla sunt imitanda!